

meget taknemmelig for, at han overfor de andre store Spørgsmaal, Spørgsmaalene om Opsigelsesretten og Fremleje, gav os Tilsgagn om den største Forhandlingsvenlighed. Den højtærede Indenrigsminister har ganske misforstaaet mine Udtalelser om § 18, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa under Ministerens Tale, men det kan vi jo forhandle om i Udvalget. Som det fremgaar af Fortrykket, ønsker jeg selvfølgelig ikke, at Ordet „skal“ i § 18 skal erstattes med „kan“, men efter „skal“ og „kan“ skulde staa: „og kan kun anses“, med andre Ord, at de Opsigelsesgrunde, der findes i § 18, er de eneste reelle Opsigelsesgrunde, Retten har at dømme efter.

Men der straalade jo nu en stor Forhandlingsvillighed ud af den højtærede Ministers Foredrag. Han forstod, at der ogsaa var en Ret for Ejerne, han sagde gentagne Gange, at Ejerne har en Ret, denne Ret skal undersøges og drøftes i det kommende Udvalg. Netop de forstaaende Udtalelser paa dette Punkt gør, at jeg tror, at den Forhandling, der nu skal finde Sted i Udvalget, vil forløbe nogenlunde let. Naturligvis skulde jo ogsaa Socialdemokratiets særlige Forkærlighed, Socialismen i Stats- og Kommunestyret, have en Omgang, og den højtærede Minister indlader sig saa paa at angribe de Tal, som de officielle Indberetninger møder frem med. Jeg nævnte de officielle Indberetningers klare og rolige Tal. Lad os dog en Gang faa Tal, som staaar fast, saa man har noget at holde sig til. Det ærede Medlem Hr. Kragh har baade sønderlemmet Grundejerforeningernes Tal og Borgmesterens Tal, og nu vil ogsaa den højtærede Indenrigsminister komme og gøre de Tal, der findes i de officielle Indberetninger, til Skamme. Det skal man ikke, man maa have et fast Punkt, ud fra hvilket man virkelig kan dømme. Jeg takker det ærede Medlem Hr. Niels Petersen for, at han ogsaa vil yde aktiv Modstand overfor § 17; det bliver sikkert let at gennemføre den Modstand til Trods for det ærede Medlem Hr. Simonsens Glæde over Bestemmelsen.

Det konservative Folkeparti erkender, at det her foreliggende Boliglovforslag intet som helst har med Boligbyggeri at gøre. Det behandler vi i den anden Lov. Derfor er ethvert Angreb paa, at denne Lov skulde forhindre Boligbyggeriet, en falsk Paastand, der intet Sted har hjemme. Men vi vil for denne Lovs Vedkommende i alt Fald sørge for, at den ikke paa nogen Maade kommer til at genere Bolig-

byggeriet. Det er det Misbrug af Bolignøden, der kan finde Sted, som vi gennem denne Lovgivning ønsker at tilvejebringe Garantier imod.

Niels Petersen: Jeg tror, at Sagen nu er moden til Behandling i Udvalg, og jeg skal derfor indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Den højtærede Minister fremhævede med Hensyn til § 1, at det ikke er Mening, at Borgerrepræsentationen skal vælge mellem de af Ejere og Lejerorganisationerne indstillede. Det er muligt, den højtærede Minister har Ret efter den Affattelse, Lovforslaget nu har. Det er en uklar Affattelse, og jeg haaber, at det maa blive klargjort, at Ejernes og Lejernes Repræsentationer skal have en Indstillingsret, der respekteres, saaledes at Valget foretages mellem de Personer, de har indstillet. Jeg haaber, at man uden Vanskelighed skal kunne opnaa Enighed derom under Udvalgsbehandlingen.

Jeg glæder mig over den højtærede Ministers Udtalelser om § 16, Stykke 3, om Adgang til at forhøje Lejen til et rimeligt Beløb for de Ejere, der ikke har benyttet den Adgang til at forhøje Lejen, som Lovgivningen hidtil har givet dem. Det er ikke, som det ærede Medlem Hr. Kragh vil give det Udseende af, en Anvisning til at udnytte Lovgivningen til det yderste, men en Anerkendelse af, at der endnu findes gode Ejere, en Stab af saadanne fra tidligere Tid. Deres Antal er unægtelig i Løbet af Krigstiden blevet formindsket i overordentlig Grad, idet der i den Tid er kommet Folk til, for hvem Ejendommene udelukkende er et Spekulationsobjekt. Overfor saadanne er kraftige Bestemmelser, navnlig Aagerbestemmelser, nødvendige. Men der findes og fandtes navnlig før Krigen et stort Antal Tilfælde, hvor en Ejendom gik i Arv indenfor en Familie. Disse Folk havde ikke en Ejendom for at beholde den i nogle Maaneder og saa benytte Konjunkturerne til at sælge den med Fordel. Mellem disse Ejere og Lejere bestod der ofte et udmærket Forhold, mange af Ejerne tog i mangfoldige Tilfælde personlige Hensyn.

Som den højtærede Minister fremhævede, er det jo ikke Hensigten med Loven ensidigt at tage Hensyn til Lejerinteressener. Naar Omstændighederne taler derfor, bør der tages et ligeligt Hensyn til Grundejernes Interesser. Det var Aarsagen til, at jeg, da jeg i Gaar første Gang talte, saa stærkt fremhævede, at det vid-